RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, dnia 16 stycznia 2019 r.

VII.564.77.2018.AJK

Pan
Bogdan Święczkowski
I Zastępca Prokuratora Generalnego
Prokurator Krajowy

Prokuratura Krajowa
ul. Rakowiecka 26/30
02-528 Warszawa

Szanowny Panie Prokuratorze

Do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęła skarga przedstawicieli Stowarzyszenia Prokuratorów „Lex Super Omnia" (dalej: Stowarzyszenie), w której wskazano m.in. na problem wadliwej interpretacji art. 103 § 2, 4 i 6 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2017 r., poz. 1767; dalej: Prawo o prokuraturze) przez ich przełożonych i sądy dyscyplinarne.

Art. 103 § 1 Prawa o prokuraturze stanowi, że prokurator nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w łącznym wymiarze nieprzekraczającym pełnego wymiaru czasu pracy pracowników zatrudnionych na tych stanowiskach, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora. Prokuratorowi nie wolno także podejmować innego zajęcia ani sposobu zarobkowania, które by przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, mogło osłabiać zaufanie do jego bezstronności lub przynieść ujmę godności urzędu prokuratora. (art. 103 § 2 Prawa o prokuraturze).

Art. 103 § 4 Prawa o prokuraturze przewiduje z kolei, iż o zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia, a także o podjęciu innego zajęcia lub sposobu zarobkowania,

prokuratorzy prokuratury rejonowej i prokuratorzy prokuratury okręgowej zawiadamiają właściwego prokuratora okręgowego, prokuratorzy prokuratury regionalnej - właściwego prokuratora regionalnego, prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratorzy regionalni i prokuratorzy okręgowi - Prokuratora Krajowego, a Prokurator Krajowy oraz pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego - Prokuratora Generalnego. Prokurator, do którego kierowane jest zawiadomienie, o którym mowa w § 4, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania zgłasza sprzeciw wobec podjęcia lub kontynuowania przez prokuratora dodatkowego zatrudnienia, innego zajęcia lub sposobu zarobkowania, jeżeli uzna, że przeszkadza ono w pełnieniu obowiązków służbowych prokuratora, przynosi ujmę godności sprawowanego urzędu lub osłabia zaufanie do bezstronności prokuratora. (art. 103 § 6 Prawa o prokuraturze).

W opinii przedstawicieli Stowarzyszenia ich przełożeni i sąd dyscyplinarny wadliwie interpretują treść zakazu wyrażonego w art. 103 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze. Semantyczna wykładnia tego przepisu nie stwarza bowiem podstaw do twierdzenia, że każda pozazawodowa aktywność prokuratora podlega kontroli przełożonego. Użyta w art. 103 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze partykuła przecząca „ani" łączy inne zajęcie ze sposobem zarobkowania. W efekcie należy przyjąć, że zakaz wyrażony w tym przepisie dotyczy innego zajęcia o charakterze zarobkowym i sposobu zarobkowania, które mogą spowodować skutki w nim wymienione. Zdaniem przedstawicieli Stowarzyszenia tylko zgłoszenie zatem zajęć o charakterze zarobkowym stanowi powinność prokuratora, która wynika z treści art. 103 § 4 ustawy Prawo o prokuraturze. Taka wykładnia jest zgodna z systematyką wewnętrzną ustawy, gdyż znajduje się w grupie przepisów, które określają obowiązek rozliczenia się prokuratora ze stanu majątku i uzyskanych dochodów.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2179), zwracam się do Pana Prokuratora z prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem

(Stanisław Trociuk)